

rektor Parrot ollid tedda sisse säädmis, ja se on siis nuid se universitat, mis paergogi Tartu linnas õitseb, kulus ja rikkas, ja kõige andetega ehhitud, mis talle igganes tarvis. Se peamaja töüs seal kohhal üles, kos wannast Maarja kerriko aed olli. Ka se Dome mäggi, mis enne kindellinn olli, ja kõik need oned, mis paergogi ta peal seiswad, kui: Tähhtorn, Klinikum, Anatomikum, Bibliothek ja muud, on universitati päralt, nõnda kui ka se kunninga aed (botanischer Garten), mis Emmajõe järes puusilla liggi õitseb. Kui nuid kõik olli walmis sanud, siis tulli Keiser Aleksander isse seia, tedda watama ja temmale omma õnne sowimist andma. Suur ja helde, kuida ta ikka olli, ja römus, kui ta teisi rõauastatta joudis, andis ta talle palju üllendamisi ja kaasvarra, kui sedda igas üks isse selle ehhitamisse kässö sees, mis paergogi meie universitati peal kui kõige kallimad nuid oitakse, luggeda wöib. Temma kinnitusseks ja auks ütleb ta seal isecärranis neid kallid sõnno: „Wiumseks sowime Meie sedda universitati temma liikmette õigusse, temma wallitsejatte ole, kõige Meie truu allamatte austusse ja Meie tro-nipärrijatte kõige üllemata kaitsmisse alla.“

Nõnda ehhitas Keiser Aleksander ommas eldusse ja ommas murretsemissest ta rahva öppetuisse pärast jälle sedda universitati üles, ja nõnda seisab ta siis nuid kohhal, temmale igawesseks mällestusseks, ja meie laste lastele kas-

sufs. Selle ue ehhitamisest sadik on nuid jo pea 39 aastad möda läinud, mitto tuhhat noort innimest on seal omma üleskäswatamist ja öppust sanud, ja sellega ni isse ennese kui kõige se rigi kassufs ello sisse astunud, mõnni ferritissandaks, mõnni koolmeistriks, mõnni põollo mehheks ja mõnni väde peale. Weel ellawad tännini kaks neist kõige ehhitamisest öppetajadest meie ulgas: Professor Jaesche ja Morgenstern, jo mõlemad auga alliks sanud; need reised on jo siit ilmast ärra läinud igganesse ello sisse. Se förd on meie universitati peal 47 öppetajad ja 573 öppijad ehk studentid, meie ja wöeralt maalt.

Nipalju se förd sest asjast. Jummala walgus ja rahho kõikide ülle, kes tarkusse ja eadusse járrele iggatsewad, ja sago jo peagi ka se pääw tullema, kos ka need waesed innimesed ja rahwad walgukses aktaks käima, kes weel tännini sedda iggatsemist pölle tundma sanud. O armad, kui tarkus ja eadus üks förd sedda ilma wallitsema saaks, siis kadduksid wistist temast kõik önnetusse ja willetsusse, mis nuid weel ni mõnnigi förd ebbausk, eksimenne ja muud pimedusse teud innimeste nuhtlusseks ta sisse saatwad; siis waikiks temast riid ja wain, lõppeks taggaliusaminne ja kaddedus, äbbeneks roppus, ja tagganeks kõik pahhaus ja kurjus tegude kui mõttete sehest. Siis saaks innimeste ello tödeste ärda, kassane ja waikne ollema, kui üks suur römolinne pärwa paiste,